

паюсь: Прѣзъ теченіе-то на поминала-тѣ година, овіц, коп-то сѧ са
оженили, той день (Иванъ день) сѧ капѣтъ. Ч. 101. Мълкомъ къпѣль
се въ рѣката, Що си текла въ тишината; Катъ се къпн той и плува,
Чуденъ грѣмотъ тамъ зачува. *Вазовъ, Видулъ.*

Кѣсамъ ил. дл. 1) рву: Дорде цавти цвѣте-то, всѣкій го кѣса.
Ч. 154. Тѣ да одиме да пропетаме Горе и долу 'се кунъ лоза-та, Да
набериме шамія грозіе, Ясь кѣсни грозіе, ти зобни грозіе. М. 466.
Гѣрцы фанаріоти владици, кои бѣдно наше отчество, аки звѣрове
ненасытни яростно съ кѣрвавы похты кѣсѧтъ. Гп. 208. Караманчо,
Балабанчо (кучета) Люто рѣжть, гѣрло кѣсѧтъ (*русс. деру глотку*), Си-
ва кучка гробъ копан. Пк. 141. **Кѣсанъ прич. вѣ выраж.** Кѣсанана
кѣрѣпа кусокъ (платокъ, полотенце и т. д., см. кѣрѣпа) ткани съ зат-
каннымъ узоромъ (для получения желаемаго узора бѣлымъ нити утка въ
определенныхъ мѣстахъ *роутъ* и замѣняютъ цвѣтными): Попъ имъ ще
гы вѣнчива, Ще зѣма кѣрпи кѣсаны, Дѣто гы е Рада кѣсалы, Кѣсалы
и паричала: Та-зи е кѣрпа за попа, А та-зи є за Стояна. Пк. 14—15.
Кѣрии кѣсаны сѧ, що имѣть измежду изоставены нишки отъ вѣтъкъ,
съ кого ся тѣчѣ цѣлый платъ, и сѧ 'допылнины съ другы вѣтъкъ отъ
разны шарове цвѣтны Пк. 14**). 2) (*перенос. употребл.*) надрываю, тер-
заю: Мѣлчи, старъ даволо. Не ми кѣсай сѣрдцето! Ст. 35. **Кѣсамъ**
са ил. дл. 1) рвусь: Дека е тѣнакъ конецъ, тамъ сѧ и кѣса. Ч. 151.
Лѣже та са кѣса. Кп. 75. 2) (*перенос. употребл.*) а) надрываюсь, тер-
заюсь: Срѣдце-то му ся кѣсаше. Р. 135. И тогава, като размыслива-
ше състояніе-то си, и какво ще ся прави зимска безъ огънъ, кѣся-
ше ся твѣрдѣ. Р. А. 35. Магистратъ и гражданетъ кѣсаха се отъ
ядъ. Рш. 14. б) (*обѣ усиленіи голоса*) надсаживаюсь, деру глотку: Нѣ
и да са кѣсашъ да викашъ тогава: Върни са младость—младость-та не
ще да са върни вече. Л. Д. 1875 р. 68. Пиле пищи, пиле пищи, Пищи
та са кѣса. Л. Д. 1876 р. 149.

Кѣсачъ с. м. родъ одежды: Бала, кѣту си изтькѣть за кроеніе
зимно, давѣть на тѣнивицы, да имъ гы увалишь и кроюще шинѣть си
дѣждобраны, потуры, беневрецы, кѣсачъ, безрѣкавницы, долахтенки и
други. Пк. 86.

Кѣснѣлъ ил. сов. З. л. ед. аор. укусиль (*диалектич.*). Кп. 311.

Кѣсоглѣдство с. с. близорукость. Л. Д. 1869 р. 144.

Кѣсоглѣдъ пр. близорукій: По нѣкои мѣста ся избирать и по-
ставлять хора кѣсогледи, дѣлгорѣкы, по силѣ и по хатѣрѣ. Л. Д. 1870
р. 114. Кѣсогледый нищожнико. Э. Г. 85.

Кѣсоний с. м. человѣкъ съ короткой шеей. И.

Кѣсъ пр. ж. Кѣса и Кѣсѣ, ср. Кѣсо и Кѣсѣ, мн. ч. Кѣси